

بیانات در دیدار شرکت‌کنندگان در کنفرانس اتحادیه بین‌المجالس سازمان همکاری اسلامی - 26 دی / 1396

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۱)

و الحمد لله رب العالمین والصلاة والسلام على سيدنا محمد وآله الطيبين وصحبه المنتجبين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

خیلی خوش آمدید برادران عزیز، خواهران عزیز! اینجا در میان برادران خود و در خانه‌ی خود هستید و امیدواریم که خداوند متعال به همه‌ی شما توفیق بدهد، کمک کند، هدایت کند تا بتوانید ان شاء الله کار بزرگی را که بر عهده گرفته‌اید، به پایان برسانید.

مجموعه‌ی مجالس کشورهای اسلامی - که قریب یک ربع قرن، عمر این مجموعه است - جایگاه مهمی دارد: اولاً شما رؤسای مجالس و اعضای مجالس کشورهای اسلامی، نمایندگان ملت‌ها هستید، این نکته‌ی مهمی است؛ ثانیاً از طرف دیگر، محدودیتهای دیپلماسی دولتها را شماها ندارید، میتوانید با صراحت بیشتر و مواضع جدی‌تر، نیازهای مردم خودتان و ملت‌های مسلمان و امت اسلامی را در دنیا مطرح کنید؛ به نظر لازم است از این موقعیت مهم، برای ادای وظیفه‌ی دینی و تاریخی استفاده شود. ما در قبال امت اسلامی، یک وظیفه‌ی دینی بزرگ داریم - همه‌ی ما؛ همه‌ی کسانی که جایگاهی در بخشی از دنیای اسلام دارند؛ شماها از این قبیل [هستید]، ما هم از این قبیل [هستیم] - همه‌ی ما وظیفه‌ی دینی داریم، یعنی اسلام و دین از ما مطالباتی دارند؛ اولاً آن را انجام بدهیم. ثانیاً یک وظیفه‌ی تاریخی داریم؛ آن طور که انسان احساس میکند، امروز، دنیا در جریان یک تحولات مهمی است؛ آبستن تحولات مهمی است؛ همه‌ی دنیا، نه فقط منطقه‌ی آسیا یا آفریقا یا غرب آسیا بالخصوص؛ در همه‌ی عالم احساس میشود تحولاتی در حال وقوع است؛ بایستی در این تحولات، نقش ایفا کرد. دنیای اسلام در یک برهه‌ای ضربه‌ی سختی خورده است؛ بعد از جنگ بین‌الملل اول، دنیای اسلام تکه‌پاره شد و کسانی که هیچ اهلیتی نداشتند، هیچ استحقاقی نداشتند، بر کشورهای اسلامی - در غرب آسیا، در شمال آفریقا - مسلط شدند؛ بدون هیچ دلیلی، بدون هیچ استحقاقی؛ و آثار بلندمدت آن در دنیای اسلام ماند و ضربه‌های آن زده شد؛ نباید بگذاریم بار دیگر چنین حادثه‌ای و چنین تجربه‌ای تکرار بشود.

موضوعات مهمی در دستور کار این اجلاس - طبق برنامه‌ای که به ما دادند - قرار گرفته که من به بعضی از آنها بعداً اشاره میکنم؛ ولی برخی از موضوعات هم مورد غفلت قرار گرفته است و میتواند مورد توجه قرار بگیرد، [مثل] مسأله‌ی یمن، مسأله‌ی بحرین؛ اینها مسائل بسیار مهم و جراحی‌های عمیق و وخیمی بر پیکر امت اسلامی است؛ باید اینها حل بشود. البته مسأله‌ی میانمار مطرح شده، مسأله‌ی کشمیر مطرح شده. توصیه‌ی بنده به برادران و خواهران مؤمن و مسلمانان این است که در مسائل اساسی دنیای اسلام، مسائل حیاتی دنیای اسلام باید صریح باشیم؛ اگر صریح بودیم، میتوانیم در عالم جریان‌سازی کنیم. ما نیاز داریم به اینکه در بین افکار عمومی جهان و افکار نخبگان جهان، جریان‌سازی کنیم؛ حقایقی وجود دارد، این حقایق را همگانی کنیم؛ بر روی افکار عمومی مردم عالم اثر بگذاریم. نگذارید شما را ندیده بگیرند و با توطئه‌ی سکوت، مسائل مهم دنیای اسلام را محو کنند و زیر بار جنجال مسائل فرعی و مسائل دروغین، مسائل اصلی دنیای اسلام از نظر افکار عمومی جهان، نادیده گرفته بشود. نباید اجازه داد که این امپراتوری خطرناک و سهمگین تبلیغاتی غرب که عمدتاً دست صهیونیست‌ها است، این مسائل مهم دنیای اسلام را ندیده بگیرد. من حالا به بعضی از آنها اشاره میکنم؛ مسأله‌ی فلسطین یکی از مسائل بسیار مهم، بلکه مهم‌ترین مسأله‌ی دنیای اسلام است، بکلی ندیده گرفته میشود این فشارها و این مشکلاتی که برای ملت فلسطین وجود دارد. به نظر ما میشود امپراتوری رسانه‌ای صهیونیستی غربی را شکست داد؛ میشود این کار را کرد، اگر همه

همت کنیم، میتوانیم. شکست صهیونیست‌ها در جنگ نرم هم ممکن است؛ همچنان‌که در جنگ سخت، صهیونیست‌ها شکست خوردند؛ همچنان‌که ملاحظه کردید رژیم صهیونیست در لبنان شکست خورد، مجبور به عقب‌نشینی شد، مجبور به اعتراف به شکست شد؛ درحالی‌که همه خیال میکردند این یک رژیم شکست‌ناپذیر است. در جنگ نرم هم میتوان رژیم صهیونیستی و عوامل آن را شکست داد.

چند مسئله‌ی اساسی هست که من به آنها اشاره میکنم که البته در دستور این اجلاس هم همه‌ی اینها هست. یکی مسئله‌ی فلسطین است؛ مسئله‌ی فلسطین را به‌هیچ‌وجه نایستی لحظه‌ای مغفول‌عنه قرار داد؛ مسئله‌ی فلسطین بسیار مسئله‌ی مهمی است. آنچه در فلسطین در این هفتاد هشتاد سال اخیر اتفاق افتاده است، به نظرم در طول تاریخ بی‌سابقه است؛ تا آنجایی که ما اطلاع داریم؛ شبیه این را در هیچ‌جا - نه در دوران خودمان، نه در دوران نزدیک به خودمان و نه در هیچ دوره‌ای از دوران تاریخ - بنده سراغ ندارم که چنین قضیه‌ای اتفاق افتاده باشد.

قضیه چیست؟ قضیه این است که سه حادثه برای یک ملت به وجود آوردند: اولاً سرزمین او را غصب کردند، اشغال کردند؛ خب در بعضی از جاهای دیگر دنیا هم سرزمین‌هایی به‌وسیله‌ی بیگانگان اشغال شده است، این بی‌سابقه نیست لکن در کنار این اشغال، یک تبعید دسته‌جمعی انجام دادند یعنی میلیون‌ها نفر از مردم فلسطین، امروز در تبعیدند؛ از منزل خودشان، از خانه‌ی خودشان، از شهر و دیار خودشان آواره و دور هستند و اجازه ندارند به آنجا بروند؛ این دو، [یعنی] یک تبعید دسته‌جمعی میلیونی. سوّم اینکه این دو حادثه همراه شد با یک کشتار جمعی؛ عده‌ی زیادی را در همان اوان به قتل رساندند؛ زن، مرد، کودک را در شهرها، در روستاها، قتل‌عام کردند؛ یک جنایت عظیم بشری واقع شد. این قضیه‌ی فلسطین است؛ یعنی حادثه‌ی اشغال و تبعید و قتل نسبت به یک ملت، نه نسبت به یک انسان یا نسبت به یک جمعیت محدود؛ خب این قضیه‌ای است که در تاریخ سابقه ندارد. بله، گاهی مثلاً فرض کنید در بعضی از کشورها، یک عده‌ای را از یک منطقه‌ای به یک منطقه‌ی دیگر برده‌اند، جابه‌جا کرده‌اند، اما در کشور خودشان؛ نه اینکه یک ملتی را از کشور خودش بیرون کنند. الان ده‌ها سال است که مجموعه‌های فلسطینی که یا خودشان یا پدرانشان از فلسطین اخراج شده‌اند، اردوگاه نشینند. این چه معنا دارد؟ در هیچ‌جا دنیا چنین چیزی اتفاق نیفتاده است. این مسئله، مسئله‌ی فوق‌العاده‌ای است؛ این یک ستم تاریخی بی‌نظیر است؛ این بلاشک یک ستم تاریخی بی‌نظیر است. و ما وظیفه داریم؛ یعنی در اسلام مورد اتفاق همه‌ی مذاهب اسلامی است که در یک چنین مواردی بایستی وارد میدان بشوند، دفاع کنند، هرچور که میتوانند دفاع کنند؛ بالاخره این مسئله بایستی انجام بگیرد.

و من عقیده‌ام این است که این مجاهدت در مقابل رژیم صهیونیستی، به نتیجه خواهد رسید؛ این را ما معتقدیم. اینکه ما خیال کنیم که «دیگر فایده‌ای ندارد و کار از کار گذشته»، نخیر، این جور نیست؛ ولو ده‌ها سال هم گذشته است اما قطعاً ان‌شاءالله و باذن‌الله به نتیجه خواهد رسید؛ کم‌اینکه تا امروز هم مقاومت پیشرفت کرده است. شما ملاحظه کنید؛ یک روز اینها - صهیونیست‌ها - شعار «از نیل تا فرات» میدادند، [ولی] امروز دور خودشان دیوار میکشند که بتوانند خودشان را در آنجا در سرزمین غصبی حفظ کنند. بنابراین مقاومت پیشرفت کرده، بعد از این هم پیشرفت خواهد داشت. و فلسطین یک مجموعه است، یک کشور است، یک تاریخ است. فلسطین، همان‌طور که بارها گفته شده، «از نهر تا بحر» است؛ از نهر اردن تا دریای مدیترانه؛ این فلسطین است و قدس هم بلاشک پایتخت این فلسطین است و هیچ‌گونه خدشه‌ای بر این فکر اساسی و این حقیقت امکان ندارد که وارد بشود. و این کاری هم که حالا آمریکایی‌ها کردند و میکنند که نسبت به قدس این غلط‌زادی را این شخص کرده - البته کسی که امروز در آمریکا بر سر کار است، این یک قدری با صراحت بیشتری کار میکند، [ولی] دیگران هم همین روش را ادامه میدادند، آنها هم با این تفاوتی نداشتند - این چیزی است که بلاشک به جایی نخواهد رسید و قادر نیستند که این کاری را که گفته‌اند، به انجام برسانند.

دولتهایی هم که امروز به آمریکا کمک میکنند در منطقه‌ی خود ما، اینها دارند خیانت میکنند؛ این را همه توجّه داشته باشند؛ این یک خیانت صریح است که کسی با دشمنی مثل صهیونیست‌ها بسازد، [ولی] با برادران مسلمان خودش ستیزه‌گری کند، مثل کاری که امروز سعودی‌ها دارند میکنند. این کار قطعاً خیانت به امت اسلامی و دنیای اسلامی است. این مطلب اوّل.

مطلب دوم مسئله‌ی اتحاد اسلامی است. ما بایستی نگذاریم که تفاوت‌های نژادی، منطقه‌ای، زبانی، فرقه‌ای، بین ما اختلاف ایجاد کند. ما این را به همه گفته‌ایم، امروز هم می‌گوییم و همواره گفته‌ایم. حتی کسانی که با ما صریحاً دشمنی کرده‌اند، ما به آنها هم گفته‌ایم که ما آماده هستیم با شما برادرانه برخورد کنیم؛ البته خب بعضی‌ها نمیتوانند این کار را بکنند، از بعضی از دولت‌ها این کار بر نمی‌آید، لکن عقیده‌ی ما این است که دنیای اسلام با جمعیت زیاد، با امکانات فراوان، با جایگاه و منطقه‌ی فوق‌العاده حسّاسی که امروز چه در آفریقا و چه در آسیا - چه در غرب آسیا، چه در مرکز آسیا - دارا است، بلاشک اتحاد این مجموعه میتواند یک قدرت بزرگی را در دنیا تشکیل بدهد که بتواند اثرگذار باشد. این اتحاد را بایستی ما انجام بدهیم، هم‌افزایی کنیم، به یکدیگر کمک کنیم، نیروهایمان را به کمک هم بفرستیم. این ستیزه‌گری‌هایی که معمول شده است - که بیشتر هم دست آمریکا و صهیونیست‌ها در میان است؛ آنها هستند که دارند اختلاف ایجاد میکنند - بایستی متوقف بشود و نگذاریم برای رژیم صهیونیستی، با این کارها حاشیه‌ی امن درست کنند. یکی از آرزوهای دشمنان دنیای اسلام، این است که در داخل دنیای اسلام، اختلافات، دعواها، جنگ و خون‌ریزی وجود داشته باشد، برای اینکه حاشیه‌ی امنی برای صهیونیست‌ها درست بشود؛ از این مانع بشویم و تا آنجایی که میتوانیم، نگذاریم.

مطلب سوّم و نکته‌ی بسیار مهمّ سوّم، تلاش برای پیشرفت علمی است. دنیای غرب به وسیله‌ی علم به ثروت دست یافت، به وسیله‌ی علم به قدرت بین‌المللی دست یافت؛ در علم پیشرفت کردند، بر همه‌ی دنیا مسلط شدند؛ منتها چون ایمان نداشتند، چون ظرفیت نداشتند، از این علم به نحو بدی استفاده کردند، این علم را به ظلم و استثمار و استعمار و استکبار منتهی کردند. ما این کارها را نمی‌خواهیم بکنیم، اما از لحاظ علمی ما عقبیم؛ بایست دنیای اسلام تلاش کند تا جوانهایش را از لحاظ علمی پیش ببرد. این کار ممکن است؛ ما در اینجا این کار را انجام داده‌ایم؛ ما از لحاظ رتبه‌ی علمی، درجات خودمان را بمراتب بالا آورده‌ایم. همه‌ی این کارها را [هم] در دوران تحریم انجام داده‌ایم؛ ما سالهای متمادی است که تحریم هستیم از طرف قدرتهای متجاوز؛ [اما] این تحریم به ما کمک کرد که بتوانیم شکوفایی خودمان را به دست بیاوریم، به فکر خودمان بیفتیم، به یاد خودمان بیفتیم، از نیروهای خودمان بهره‌مند بشویم. ما امروز در بخشهای مهمّی، در مرز دانش قرار گرفته‌ایم، در حالی که در گذشته خیلی عقب بودیم. در پزشکی، در نانو، در سلول‌های بنیادی، در دانش هسته‌ای و در بسیاری از دانشهای دیگر، جوانهای ما توانستند رو بیایند، توانستند کار بکنند، توانستند کارهای بزرگی انجام بدهند. جوان تحصیل کرده‌ی دانشمند، امروز در کشور ما از بسیاری از کشورهای دنیا، یا از اغلب کشورهای دنیا، بیشتر است. بنابراین، یکی از کارهایی که در کشورهای اسلامی حتماً باید دنبال بشود مسئله‌ی پیشرفت علمی است، و این ممکن است؛ در این زمینه هم به همدیگر بایستی کمک کنیم. [البته] بعضی دیگر از کشورهای اسلامی هم خوشبختانه در این زمینه پیشرفتهای بسیار خوبی کرده‌اند.

یک نکته‌ی دیگر این است که ادعاهای دروغ شیطان اکبر را افشا کنیم. شیطان اکبر آمریکا است؛ اینها ادعاهای دروغی دارند، این ادعاها باید افشا بشود. یکی از این ادعاها مسئله‌ی حقوق بشر است. ضدّ حقوق بشرند و از حقوق بشر دم میزنند و مدام نام حقوق بشر را می‌آورند و آن را مطرح میکنند، در حالی که کارهایی که اینها میکنند ضدّ حقوق بشر است. حالا این شخصی که امروز سر کار است، این چیزها را عریان بیان میکند؛ دیگرانی هم که قبل از او بودند [این کارها را] انجام میدادند، منتها به این عریانی نبود؛ این یک قدری عریان‌تر و آشکارتر حرف میزند. علیه آفریقا، علیه نژادها، علیه آمریکای لاتین، علیه همه‌ی مردم، علیه مسلمانها، علیه همه چیز حرف میزنند؛ یعنی علیه حقوق

بشر اقدام میکنند، اما پرچم دفاع از حقوق بشر را دست میگیرند. این را باید افشا کرد؛ این دروغ بزرگی است که باید افشا بشود. یا مبارزه‌ی با تروریسم؛ ادعای مبارزه‌ی با تروریسم میکنند. اولاً خودشان از دولت تروریستی صهیونیست‌ها دفاع میکنند. دولت صهیونیست در فلسطین اشغالی یک دولت تروریست است، خودش هم میگوید؛ یعنی خود اسرائیلی‌ها انکار نمیکنند که با ترور کارهایشان را پیش میبرند. این را میگویند، گاهی در مواردی صریحاً اظهار هم میکنند، ولی حامی این دولت در این منطقه، در درجه‌ی اول آمریکا است. بنابراین، از این [دولت تروریست] حمایت میکنند. وانگهی، از تروریست‌های دیگر هم حمایت میکنند. همین داعشی که یک مشکل بزرگی برای بعضی از کشورهای منطقه‌ی ما شده بود، این داعش را خود آمریکایی‌ها به وجود آوردند؛ این را خودشان اعتراف کردند، اقرار کردند. همین شخص، در تبلیغات انتخاباتی‌اش، بارها و بارها دولت قبلی خودش را متهم کرد به اینکه اینها داعش را به وجود آوردند. راست هم میگفت؛ این حرف درست است؛ داعش را اینها به وجود آوردند. تا همین اخیر هم که داعش نفسهای آخرش را در سوریه میکشید، اینها از داعش حمایت میکردند و دفاع میکردند؛ [این] مال همین تازگی و این اواخر اواخر [است]. بنابراین خود اینها طرفدار تروریسمند، خودشان عامل تروریسمند، اما درعین حال پرچم مبارزه‌ی با تروریسم [را بلند میکنند]. اینها را باید افشا کرد، اینها را باید به دنیا گفت. عرض کردم؛ باید جریان‌سازی کنید، باید افکار نخبگان عالم و افکار عمومی مردم دنیا را تحت تأثیر قرار بدهید، این حقایق را به آنها بگویید.

من عرض میکنم، آنچه را ما در جمهوری اسلامی با برادران خودمان مطرح میکنیم و درمیان میگذاریم و بر آن پافشاری میکنیم، اینها چیزهایی است که خود ما تجربه کرده‌ایم؛ اینها کارهایی است که ما در عمل، آنها را انجام داده‌ایم؛ فقط به زبان نیست. من یکی از اصرارها و توصیه‌هایم به مجموعه‌های برادران مسلمان در نشست‌هایی از این قبیل، این است که کار را به قطعنامه و اصدار قطعنامه، پایان‌یافته تلقی نکنید. [اگر] شما در یک کمیته‌ای نشستید و در مجمع عام این نشست یا این اجلاس، فرض کنید یک اعلامیه‌ای صادر کردید، قضیه با این تمام نمیشود؛ این بخشی از کار است؛ بخش دیگری از کار، دنبال‌گیری و کمک به تحقق تصمیم‌ها است. باید عمل کرد.

با ما جنگ اقتصادی کردند. فهمیدند که اقتصاد مهم است در کشور ما و سالهای متمادی است دارند با ما جنگ اقتصادی میکنند؛ این [جنگ] را به شدت رساندند. امروز هم این جنگ اقتصادی ادامه دارد؛ تحریم، یکی از بخشهای جنگ اقتصادی با ما است. ما بحمدالله شکست نخوردیم، به زانو درنیامدیم و غلبه کردیم بر این مشکل. ان شاءالله بعد از این هم غلبه خواهیم کرد و از تحریمها ان شاءالله ابزاری برای شکوفایی خواهیم ساخت. ما مردم‌سالاری دینی را مایه‌ی رشد میدانیم، مایه‌ی توسعه میدانیم؛ هم توسعه‌ی معنوی، هم توسعه‌ی مادی. مردم‌سالاری دینی ارزش بسیار والایی است که ما برای دنیا و آخرت مردم از آن بهره‌مند شده‌ایم.

و به حول و قوه‌ی الهی، ملت ایران توانسته است و بعد از این هم خواهد توانست توطئه‌ی آمریکا را خنثی کند. بعد از این هم ان شاءالله توطئه‌ی آمریکا را خنثی خواهیم کرد. و امیدواریم این انگیزه در کشورهای اسلامی و میان ملتهای اسلامی آن چنان قوی بشود که یک مشت محکمی از مجموع دنیای اسلام علیه همه‌ی توطئه‌های استکبار بسازد. برای همه‌ی شما آرزوی توفیق میکنم؛ بار دیگر به همه‌ی شما خوشامد عرض میکنم.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

۱. در ابتدای این دیدار، دکتر علی لاریجانی (رئیس مجلس شورای اسلامی) گزارشی ارائه کرد.